

Puttend uit mijn eigen herinneringen herinner ik me nog de astmatische klanken van een elektronisch instrument waarop in de vroege zestiger jaren de diensten werden opgeluisterd.

In een volgende fase ca. 1967/68 stond hier een tijdlang het huisorgel van Stefaan DOMBRECHT, orgeltitularis van de SS. Petrus en Pauluskerk, in afwachting van definitieve plaatsing in zijn woning.

Toen kende de Kapucijnenkerk nog enkele orgelhoogdagen : zo hadden er in de zomer van 1968 vier orgelrecitals plaats door vooraanstaande binnen- en buitenlandse meesters verzorgd, en zelfs een heus concert met het Belgisch Kamerorkest van G. MAES, het koor van het Oostends Conservatorium en orgelist Herman VERSCHRAEGEN (februari 1968). Heerlijke muzikale hoogtepunten waren dat.

Zo iets zou in de niet al te verre toekomst wéér moeten kunnen ! !

ENSORIANA

Academie. 275 jaar onderwijs aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Brussel (tentoonstellingscatalogus), Brussel (Kon. Musea voor Schone Kunsten van België), 1987.

Een kapitale studie over het kunstonderwijs te Brussel in de 18de, 19de en 20ste eeuw. Op p. 163 ev. komt ENSOR aan bod : vooral zijn academiejaren (1877-1880), die voor hem op een desillusie zcuden uitlopen worden hier - voor het eerst - uitgediept.

Op p. 172 e.v. krijgt ook Willy FINCH, ander belangrijk Oostends kunstschilder ruime aandacht (wanneer voor hém een straatnaam in onze stad ?).

OOSTENDSE MUZIEKGESCHIEDENIS - XXXVI

DE VASTE DIRIGENTEN VAN HET SYMPHONIEORKEST VAN HET KURSAAL (4)

door Ann CASIER

5. JEAN-JOSEPH DUMON (1829-1889)

Jean Joseph DUMON werd te Oostende geboren op 10 december 1829 (1). Hij was oud-laureaat van het Koninklijk Conservatorium te Brussel waar hij les volgde bij E. AERTS, een fluitist met gevestigde naam in binnen- en buitenland. In 1857 werd hij aan het Koninklijk Conservatorium tot professor benoemd, een taak die hij reeds vanaf 1853 waarnam. Hij was ook solo-fluitist aan het Belgische hof en dirigent van de "Société des Choeurs" van Sint-Joost-ten-Node.

Samen met MERCK, GUIDÉ, NEUMANS, PONCELET en DE GREEF, stichtte hij te Brussel in oktober 1884 een vereniging die zich speciaal bezighield met de interpretatie van muzikale werken, vooral composities voor blazers en piano. Ze gaven jaarlijks vier voorstellingen in de concertzaal van het conservatorium aldaar. De eerste voorstelling had plaats op 16 november 1884. Heel wat Belgische componisten schreven speciaal een fluitconcert voor DUMON. Onder hen : FÉTIS, HANSSSENS, BENOIT en G. MEYNNE. Onder zijn leerlingen haalden er 36 een eerste prijs van wie heel veel onder hen nationale beroemdheden werden. Als voornaamste citeren we : de gebroeders ANTHONI, GARIN, LIVAIN, CHAUDOIR, SCHMIDT, WAUCAMPT, FONTAINE en ELSLANDE (2). In 1865 werd DUMON ridder in de Leopoldsorde,

wegens zijn overweldigend succes te Parijs. In Brussel kreeg hij een flatterende en verdiende sympathiedemonstratie in de kleine concertzaal van de school, vanwege zijn 30 jaar professoraat met speciale felecitaties van GEVAERT (3).

DUMON kon wel terugblikken op een rijke loopbaan en op heel wat concerttournees (Engeland 1859 - Nederland, Denemarken, Ierland 1860 en Parijs 1863) (4).

Zijn drie jaar durend dirigentschap te Oostende (1857-1877) was slechts een kleine periode uit zijn leven. Hij stierf te Brussel op 8 mei 1889 (5).

6. DUHEM & DUMON

Op het einde van 1877 kwam in Oostende een ware polemiek tot stand pro en contra het duo DUHEM en DUMON. l'Echo d'Ostende citeerde hier de "Fédération artistique" waar die schreven hoe weinigen meevoelen met Belgische artisten waar het hun werk of hun virtuositeit betreft. Er is niet alleen onverschilligheid, doch zelfs vijandelijkheid. Het is het eeuwige : "ga jij hier vandaan, dan kan ik je plaats innemen." (Werd hier soms niet op E. PERIER gezinspeeld die het jaar daarop in de plaats van DUHEM en DUMON kwam ?). l'Echo d'Ostende vatte het als volgt samen :

"We vinden in "Guide du Baigneur" twee artikels (getekend . . . en TIBI) die slechts lage en niet-loyale aanvallen zijn. Deze artikels getuigen van jaloersheid en bevatten slechts onjuistheden en slecht ingeklede domheden...

Daarom geven we hier een uittreksel van het antwoord van DUMON en DUHEM aan "Guide des Baigneurs", en gepubliceerd door l'Echo d'Ostende op 23.12.1877.

... Om te bewijzen dat onze programma's niet monotoon zijn volgt hier een (zeer onvolledig) résumé van wat we in het Kursaal brachten :

BEETHOVEN : Andante en finale van de symfonie in do klein.
Allegretto van de symfonie in la.
Andante en finale van de symfonie in re.
Ouverture Léonore.
Ouverture Egmont.

HAYDN : Andante van de symfonie "La surprise" (telkens gebist).
Andante van de symfonie in re (gebist).

GLUCK : Ouverture d'Iphigénie en Aulide.
Airs de ballets.

BACH : Sicilienne, arrangement de Gevaert.
Gavotte.

MENDELSSOHN : Scherzo van de symfonie in la.
Finale.
Ouverture de Ruy-Blas.

WEBER : Invitation à la valse.
Ouverture : Robin des Bois.
Jubel.
Obéron.
Euryanthe.

WAGNER : Ouverture : Tannhauser
Rienzi.

en behalve deze "oude dingen zonder waarde" dixit . . ., nog fantasies op Faust, Robert le Diable, les Huguenots, la Trouvère, e.a.

Dan volgt nog een lijst van afzonderlijke stukken van GOUNOD, SCHUBERT, VIEUXTEMPS en LISZT en dan komt hun repliek op de aantijging van TIBI, geen Belgische muziek gespeeld te hebben :

Drie fantasieën van HANSSENS : La romanesca.
Fant. sur des airs populaires.
Carnaval de Venise.

Concertouverture van FÉTIS.

Fantaisie espagnole en verschillende arrangementen op aria's
van BACH door GEVAERT.

Polonaise van A. DUPONT.

Scherzo symphonique en marche triomphale van VAN DEN EEDE.

Prélude uit de symfonie van Alfred TILMAN.

Daarbij hadden wij graag werken gespeeld van WAELPUT en BENOIT,
moesten die gepubliceerd zijn. Daarenboven zijn de meeste composi-
ties van BENOIT geschreven voor massakoór en grote instrumentale
bezetting, waarover wij ook niet kunnen beschikken.

... Zou er onder de dekmantel van al deze artikels niet een vreem-
de dirigent sluimeren. Doch wij blijven vertrouwen op het stadsbe-
stuur en het applaus van het talrijke, cosmopoliete publiek.

Hierbij denken we de goede zaak verdedigd te hebben en een ware
dienst bewezen te hebben aan de muziek. Wij blijven trouw aan
het principe van dit blad (in casu : "Fédération Artistique")
dat de belangen verdedigt van de artisten 'd'un vrai mérite'".

7. ÉMILE PERIER

Werd behandeld door N. HOSTYN. Zie De Plate 81/9-11 & 81/34-36.

(wordt vervolgd)

-
- (1) E. GREGOIR, Les artistes musiciens belges au XVIIIième et au XIXième siècle, Brussel-Parijs, 1885, p. 153-154.
ID., Galerie biographiques des artistes musiciens belges au XVIIIième et au XIXième siècle, Brussel-Antwerpen, 1862, p. 64-65; meldt verkeerdelijk als geboortedatum en plaats : Brugge, 1831. Ook de sterfdatum is er verkeerd : 26.09.1878. Waarschijnlijk gebeurde een omwisseling van data met de gelijknamige DUMON, directeur van de muziekschool van Charleroi.
 - (2) ID., Les artistes musiciens belges..., Brussel-Parijs, 1885, p. 153-154.
 - (3) E.O., 12.04.1885.
 - (4) E. GREGOIR, Galerie biographiques des artistes musiciens belges au XVIIIième siècle, Brussel-Antwerpen, 1862, p. 64-65.
 - (5) E. GREGOIR, Deuxième complément et supplément au volume : les artistes musiciens belges au XVIIIième et au XIXième siècle, Brussel-Parijs, 1890, p. 72.
 - (6) E.O., 20.01.1878.

GEVELANKERS TE BREDENE EN TE OOSTENDE

door Karel CLYBOUW

Gevelankers zijn één der kleine details van de geografische en historische architectuur, dat behoort bij ons erfgoed.

Wij hopen met deze korte uiteenzetting de belangstelling te wekken van vele heemkundigen. Wie zich daar voor interesseert, raden wij aan vooral uit te kijken naar oude constructies.

Wij hebben sinds ettelijke jaren onze aandacht toegespitst op deze muur- of gevelankers, en onze bevindingen zijn uitgegroeid tot een merkwaardige inventarisatie, geografisch gespreid over